

Izhaja vsakega 7., 15., 22. in 30. v mesecu. — Uredništvo in upravništvo: Ljubljana, Karla Marksa trg 2. — Naročnina znaša mesečno Din 4.—

LETO II.

LJUBLJANA, četrtek, 30. avgusta 1923.

Štev. 32.

Rudarji!

Šesti teden vašega boja za gol obstanek gre h koncu in trboveljska družba je s polno paro na delu, da zlomi vašo borbena moč in vašo odporno silo. Ona dobro ve, da se rudarji dolgo vrsto let ne bodo mogli opomoči in zbrati si moči za nove boje, če si ji posreči zlomiti sedanjo stavko. Zato preganja in odpušča zaupnike in vse zavednejše delavce, zato grozi z deložacijo in vabi štrajkbreherje.

Štrajk ne sme biti zlomljen.

Parole vseh zavednih rudarjev morajo biti: Skupno združeni v enotni fronti bomo vstrajali do zmage.

Raje poginemo od glada kot psi za plotom, kot pa bi garali za sedanjih par grošev.

Kadar bomo dobili višje plače, bomo šli na delo, preje pa ne.

Vsi iz revirjev na kmete!

Za trdo in naporno delo zahtevamo pošteno plačilo.

Zakaj zavedno delavstvo zapušča amsterdamske reformiste?

Zato ker imajo reformisti (pri nas Strokovna komisija) povsod razredni boj samo v programu in na jeziku, v resnici pa vodijo boj na strani kapitalistov proti interesom delavskega razreda. Reformisti so za delavske mase mnogo bolj opasni kot kaki Zerjavovi samostojneži, Koroščevi krščanski socialisti. Te razne krščanske in nekrščanske »socialiste«, ki javno ne priznavajo razrednega boja in smatrajo Marxove nauke za zmofne, široke mase že v naprej spoznajo kot agente buržuazije in jim obračajo hrbeč. Social-patrijoti pa nastopajo pred delavstvom kot pristaši Marxovih načel, kot zagovorniki razrednega boja in se opirajo na tradicije nekdanje marxistične socialne demokracije. Revolucionarne delavske množice prav malo poznajo Marxa in njegove nauke in lahko nasedajo prav krivim tolmačenjem marxizma, ki jih mesto v boj za osvoboditev delavskega razreda zbirajo in organizirajo za konsolidacijo razpadajoče kapitalistične družbe. V »Glasu Svobode«, organu Neodvisne delavske stranke Jugoslavije, vidimo iz izvajanj v rubriki »Strokovni pregled«, da so se reformisti, pa naj si bodo to strokovničarji ali pa politiki, v odločilnem trenotku, ko je stal na kocki obstoj kake buržuazne države, poslavlili vedno na stran buržuazije in nastopali proti komunistom, ki so hoteli prevzeti oblast v svoje roke. Če bi mogel človek verjeti, da so voditelji reformistov (mase ne obtožujemo, ker je zapeljana) iz prepričanja »social-patrijoti« (državolovni v buržuaznem

smislu) bi bila ena njihovih glavnih napa-kov, da verujejo v »demokracijo« v kapitalističnih državah in da še niso spoznali, da se za to demokracijo skriva brezobzirna diktatura kapitalističnega razreda in da jim je taka buržuazna demokracija ljubša od diktature proletarijata. V tem slučaju, če bi voditelji reformistov bili social-patrijoti iz prepričanja, ne pa iz osebnih koristolovskih interesov, bi se jim moglo očitati le nezaupanje v moč proletarijata, v njegovo zgodovinsko poslanstvo in v nujnost poloma anarhističnega produkcijskega sistema, ki je podlaga današnjega kapitalističnega družabnega reda. Toda reformisti kažejo v vsem svojem delovanju preračunjeno izdajo proletarskih interesov. Njihova kooperacija z buržuazno policijo priča očitno o sporazumu reformistov s kapitalisti, ki upravljajo države v korist posedujočih in v škodo delavskega razreda. Iskren človek, ki priznava načelo razrednega boja in kateremu Marxovi nauki niso samo sredstvo za varanje mas, se proti sodrugom, ki vidijo v marxizmu označeno revolucionarno pot razrednega boja kot pravo, ne bo posluževal policije in buržuaznih institucij zato, da si obdrži pristaše, ki se nagiblajo na levo. Nepokvarjen zaveden proletarec, ki pojmuje in spoštuje principe razrednega boja, ne bo ovajal policiji sodruga, ki se v besedah ali dejanjih bori proti kapitalističnemu družabnemu redu in za osvoboditev proletarskega razreda. Reformisti se pa tega ostudnega izdajalstva ne plašijo. Ti nevedni nasled-

niki Marxa ne izdajajo proletarijata samo prikrito ob priliki raznih akcij, ampak se v boju, da se obdržijo na površju, poslužujejo tudi proti posameznikom, ki ne gredo slepo za njimi, buržuazne policije, ki jim seveda ne odreka svoje pomoči, saj se gre vendar za interese buržuazije. Reformističen razredni boj v njihovem programu in v njihovih besedah se izraža torej v boju proti revolucionarnem delavstvu na strani buržuazne policije. Dokazov za to je žal več kot preveč. Znano je in nikdar proletarijal ne bo pozabil, da so s pomočjo policije in sodnije reformisti hoteli ukrasiti nam naš Delavski dom v Ljubljani.

V spominu nam bo tudi vedno ostalo, kako so ob priliki aprilske stavke leta 1920 reformisti policiji ovajali naše sodruge in sodružice. Niso to bili osamljeni slučaji posameznih podležev. Ova-janje je pri reformistih sistem, ki se je z vse drugačno doslednostjo izvajal kot razredni boj. In klicanje policije na pomoč še ni prestalo, ampak množijo se slučaji, da reformisti v obrambo svojega koruznega razrednega boja kličejo na pomoč i policijo i žandarmerijo. Izgleda kot, da so reformistične organizacije direktne policijske ekspozi-ture. Čujte kaj se je n. pr. zgodilo zadnjih 3 tednov.

V Zagorju je reformistična kemična organizacija Osrednje društvo kemičnih delavcev dosegla s pomočjo sodnije, da so morali naši sodrugi svojo zastavo, ki so jo plačali s svojim denarjem, predati občini v varstvo, dokler sodišče ne odloči komu pripada zastava. Ista kemična organizacija je »našla« (ali pa podlaknila) dve komunistični brošuri v tovarni in jih predala orožniku z denunciacijo, da so od našega sodruga M. W., ki je bil nato aretiran in zopet izpuščen, ker se je dognalo, da je ovadba reformistov lažnjiva. Ti reformistični kemični delavci, podhujskani

od svojih voditeljev, vabijo na prijateljske razgovore orožnike, katerim pri vnu in pivu govorijo o »nevarnih« komunistih.

V Mariboru so imeli čevljarški pomočniki svoj sestanek, na katerega so povabili tudi našega sodruga R. Predsednik sestanka reformist Kraicer je vključil temu, da so vsi čevljarški pomočniki razen treh zahlevali, da sodrug R. oslani na sestanku, pozval policijo, da aretira sodruga R. Posledica tega razrednega boja je bila, da so vsi čevljarški pomočniki razven omenjenih treh zapustili sestanek in se povrnili šele tedaj, ko je imenovana trojica policajsocijalistvo zapustila lokal. Omenjeni Kraicer si ni upal govoriti s policajem v prisotnosti vseh navzočih, ampak je odšel s policajem na dvorišče, kjer sta tajno govorila. Sodruga R. je Kreicer grozil, da mu ne bo pomagalo nič, če bodo tudi vsi delavci za njega, ker bo itak kmalu »v škalli«, ker je »državi« (kapitalistični op. ur.) nevaren.

Z enako grozno je nastopil proti sodrugu K. na Jesenicah sam glavni tajnik Strokovne komisije Uratnik, češ opozicije se moramo znebiti, če ne gre drugače, jih bomo pa pustili zapreti.

V Guštanju ovajajo naše sodruge pri podjelju, da bi se jih odpustilo.

O teh dogodkih bomo še govorili. Povsod, kjer se pojavijo naši sodrugi, ki zahtevajo in propagirajo brezobziren boj proti podjetnikom, se reformisti mesto da bi jim pomagali, postavijo na stran kapitalistov in se borijo proti našim sodrugom, ki ne žele nič drugega nego to, da so o razrednem boju ne samo govori, ampak tudi, da se razredni boj tudi izvaja.

Mase to počelje reformistov uvidevajo in dajejo izraze svojemu preziranju reformističnih policistov s tem, da popuščajo reformistične organizacije in da se pridružujejo revolucionarnim neodvisnim organizacijam.

„Pozor na vlak!“

Pod tem reklamnim naslovom je 34 številka kršč. - soc. »Pravice« prinesla članek, v katerem se tovariš France Žužek spolika na skupen protesten shod ljubljanskega delavstva, dne 16. avgusta v Meslnem domu, o katerem smo poročali v 31. štev. Strok. Borbe.

S shodom »Pravica« ni zadovoljna. Zakaj? Ker se v sprejeti resoluciji konstatira, da obstoja delavski razred, kakor obstoja kapitalistični razred. Kršč. socialisti pa so mnenja, da ne obstoja dva razreda, ampak da so reveži in bogalini en razred v okviru kaloliških načel. Danes o tem, da obstoja dva razreda, ne more biti dvoma in krščanski socialisti bodo svoj čas že prišli do tega spoznanja. Če ne voditelji, pa mase.

Drugo, kar »Pravici« ne ugaja, je konstatacija, da so vse dosejanje vlade ignorirale socialno vprašanje. »Pravica« pa je mnenja, da je klerikalna Koroščeva vlada v mezdnem oziru popol-

nomu ustregla delavstvu. Ustregla je, a kako in komu? To pričajo sedaj udušena mezdna gibanja in reakcionarni zakoni, ki so zagledali svet za časa SLS vlade.

»Pravica« se je s svojim člankom razkrinkala kot zagovornica kapitalistične politikke SLS in povedala, da nosi krščansko socialni naslov samo kot li-manice za delavce.

Kar pa se redigiranja resolucije tiče, se je resolucija redigirala za v torek 14., a zastopnik kršč. socialcev je vključil povabilu izostal. Prepis resolucije se je izročil zastopniku kršč. soc. C. že popoldne in se je on z resolucijo strinjal. Šele med shodom je Z. zahteval omenjene spremembe, na katere pa seveda nismo mogli pristati, ker konstatira samo fakta. Če pa ta fakta za SLS niso pohvalna, ni naša krivda in tega en bodo niti kršč. socialisti popravili, če se tudi z vsemi kalibri vržejo na s. M. Zorgo.

Sodrugi in sodružice, zbirajte za stavkujoče rudarje! Pokažite svojo razredno solidarnost.

Prvi uspehi železničarske akcije.

Iz Beograda nam poročajo naši sodrugi, da je na njihovo intervencijo ministrstvo saobračaja 23. avgusta dalo vsem direkcijam navodila, po katerih se imajo mezde kvalificiranega in nekvalificiranega delavstva v železniških delavnicah in kurilnicah izjednačiti z mezdami, katere prejemajo delavci iste kategorije v privalnih podjetjih. Z isto naredbo se ukinja pravilnik, ki je dosedaj omejeval višino mezd in draginskih doklad, ter se bo v bodoče uvedla enostavna mezda, t. j. ne bo se več delila na mezdo in na draginske doklade, ampak bo mezda skupna.

Sodrugi iz Beograda, ki nam to vest javljajo, sporočajo, da imajo vse di-

rekcije nalog, da takoj izvršijo to regulacijo in da naj slovenski železničarji pri svojih direkcijah urgirajo izvršitev te naredbe. Regulacijo mezd imajo po tej naredbi izvršiti komisije od 3 članov, od katerih mora biti 1 član delavec v poštev prihajajoče delavnice in kurilnice.

Nalaganjša in obširnejša poročila in navodila dobijo železničarji pri Neodvisni Strokovni Železničarski Organizaciji, ki bo ukrenila vse potrebno, da se priborjena regulacija čim prej izvede.

Železničarji! Rezultat regulacije mezd zavisi od moči železničarske organizacije; zato: **vsi železničarji v Neodvisno Strokovno Železničarsko Organizacijo!**

Stavkokazi se pridružujejo stavkujočim rudarjem.

Nad 5 tednov že vstrajajo rudarji v slavki-borbi za svoje upravičene zahteve. Vse mere, ki jih je podvzela Trboveljska premogokopna družba napram delavcem, so se izjalovile. Posluževala se je raznovrstnih razglasov, groženj. V Kočevju, kakor tudi v Trbovljah je skušala z deložacijo zlomiti rudarski štrajk. Razposlala je po raznih krajih odposlance, da pripeljejo v revir delavce, ki naj bi opravljali delo, ker pravi in tu zaposleni se nahajajo v gospodarskem boju za svoj obstanek. Posrečilo se je vpeljati nekoliko teh delavcev, ki niso bili poučeni o mezdnem gibanju domačih delavcev, a ko so prišli na lice mesta in so zaznali v kakšne svrhe se jih hoče uporabiti, so se oni, ki so imeli denar za vlak, obrnili in odšli domov.

Z raznovrstnimi letaki je družba imela toliko uspeha, da je tu in tam kateri zopet prišel za delo, omahnil je, postal stavkokaz. Ne more se trditi, da je vsled tega postal uskok, da bi pomagal zlomiti štrajk, temveč, ker je postal

malodušen in omahljiv vsled šepetanja na uho. Ko pa so u omahljivci uvideli, da jih je le malo, jako malo, spoznali, da se gre za kruh vseh, ne posameznikov, da pljujejo v skledo sebi in drugim, so zapustili delo na separaciji in kamnolomu; zapuščajo pa tudi drugod na dnevnem kopu Doberna.

Pozdravljeni delavci in delavke, ker ste spoznali zmoto in se povrnili v bojne redove, da se v sklenjenih vrstah bojujemo za naše minimalne, upravičene zahteve. Prepričani smo lahko, da ako bomo stali rama ob rami, ni več daleč dan, ko bomo končali naš boj uspešno.

Ne eden ne sme biti, ki bi pričel omahovati. Nikdo ne bo več nasedel šepetanju provokaterjev na ušesa. Niti eden razglas ne bo omajal vere v zmago. Oni pa, ki se še niso vrnili v vrste svojih borcev, bodo gotovo spoznali svojo zmoto in posnemali delavce in delavke na Separaciji, Doberni in v kamnolomu.

Pomagajmo stavkujočim rudarjem.

VSEM PODRUŽNICAM »NEODV. STR. ZEL. ORG.«!

VSEM ČLANOM N. S. Ž. O.!

Kruh neizprosni boj bijejo rudarji Trboveljske premogokopne družbe za svoj obstanek. Že šest tednov stoji delo v revirjih. Šest tednov že kličejo hrpini po kruhu, da nasilijo svoje izmzgano telo in izstradana telesa svojih žen in otrok. Neprestano v trdem in napornem delu živeči, na račun katerih žive magnati Trboveljske prem. družbe v izobilju, so ti hrpini-proletarci obsojeni na gladovanje in večno borbo za vsakdanji kruh.

A delničarji — njih gospodarji, od katerih mnogi niti ne vedo kje zijajo tiste črne odprtine, ki požirajo tisoče ljudi, odprine, iz katerih teče in se vali njihov bogastvo, brezskrbnost in razkošje — z mrkim gnevom pošiljajo na sestradane rudarje, ki zahtevajo samo kruha, bajonele in agente provokaterje. S silo in zvijačo hočejo zlomiti pravični boj, zlomiti slavko rudarjev in jih tako še bolj zaslužniti.

Vsa buržuazija gleda napelo ta gigantski boj izkoriščanih z izkoriščevalci in se jasno zaveda ogromnega pomena zmage ali poraza. Zmaga Trboveljske prem. družbe nad rudarji je zmaga buržuazije Jugoslavije nad proletariatom Jugoslavije, posebej pa še nad železničarstvom.

In tega se železničarji dobro zavedajo. Že sedaj so nabirali prostovoljne prispevke solidarnosti za slavkujoče

rudarje, da s tem pokažejo svojo razredno zavest in dejansko solidarnost.

V ogled tega je centralni odbor »Neodvisne Strokovne Železničarske Organizacije za Slovenijo« sklenil, da pozove svoje člane, da prispevajo po svoji možnosti za stavkujoče rudarje. Vsak član »N. S. Ž. O.« je obvezan, da prispeva po svoji možnosti. S tem pokaže svojo resnično umevanje krušnega boja, pokaže vsak, koliko je discipliniran in koliko mu je do resnične, dejanske solidarnosti. V borbi se čistijo značaji in krepijo vezi. Borba je kakor zlato v ognju. Ona pokaže iskrenost posameznika in moč organizacije.

Zalorci železničarji, naj bo ta poziv organizacije N. S. Ž. O. kakor bojna pesem. Naj ne bo nobenega izmed vas, ki bi ne daroval po svoji možnosti. Ker s tem, da vsi, kakor eden darujete in žrtvujete za stavkujoče rudarje znesek, ki si ga lahko odrgate, darujete sebi. Ko bodo železničarji v položaju, kot sedaj rudarji, bodo oni vrnili to z obrestmi.

Vse podružnice dobe nabiralne pole, ki jih naj izroče zaupnikom in jih poverijo z nabiranjem. Pole in zneski pa se imajo poslati centrali in sicer do 10. septembra 1923.

Na delo železničarji! Naj živi dejanska solidarnost železničarjev! Naj živi razredni boj!

S sodružnim pozdravom

Uprava neodvisne strokovne železničarske organizacije za Slovenijo v Ljubljani.

Mezde v zlatu.

Trboveljska družba vara javnost in vlado, češ današnje plače rudarjev so že izjednačene v zlati pariteti s predvojnimi plačami. Da ta trditel Trboveljske družbe občutno šepa, dokazujejo sledeča dejstva, katere moramo imeti vedno pred očmi, kadar hočemo govoriti o mezdah, izjednačenih z zlati pariteti.

1. Med vojno se je pričelo s tiskanjem

papirnatega denarja brez da bi državne banke imele za to potrebno kritje v zlatu, s takim početjem je papirni denar začel gubiti na prejšnji vrednosti in že med vojno se je na svetovnem trgu pričelo zahtevati plačilo v zlatu. In zlatu, (okoli 80% vsega zlata) je moralo v Ameriko, ki je bila med vojno oni liferant, ki je svetovno vojno znal najbolj izkoristiti. Produktijski stroški

vseh izdelkov so se iz razumljivih vzrokov pričeli dvigati in danes je treba za blago, ki se je leta 1914 dobilo za eno zlato krono (dolar, marko itd.) plačali že 1.70 zlatih kron. Že to dejstvo dokazuje, da znači izjednačenje današnjih plač z zlati pariteti po kurzih na borzah 70% izgubo za delavca.

2. Pri preračunavanju izjednačenja današnjih mezd na zlati pariteti na podlagi franka ali dolarja je treba nadalje upoštevati razne špekulacije borzijanecv in pa tudi razne devizne naredbe, ki uplivajo na kurz dinarja.

3. Opažamo lahko zanimive večkratne spremembe, tako n. pr. so cene blaga zdaj pa zdaj nad vrednostjo zlata.

Z ozirom na točko 1. bi morale znašati mezde rudarjev izjednačene z zlati pariteti za I. kat. 493. kron, za II. kat.

455.— kron, za III. kat. 357.— kron in za IV. kat. 214.— kron. Znašajo pa 36, 33, 30 in 26 Din. To je ona laž o izjednačenju rudarskih plač z vrednostjo pred vojno, kateri je nasledla vlada pa tudi meščansko časopisje.

Upravičenost rudarskih zahtev, dokazuje dejstvo, da so slavljene zahteve rudarjev mnogo manjše, kot pa znaša današnja plača preračunjena na podlagi kupne moči predvojnega zaslužka.

Naša parola danes ni: izjednačenje današnjih plač z predvojnimi na podlagi zlate paritete, temveč: **današnji zaslužek mora imeti tisto kupno moč, kot jo je imel pred vojno.** To se pravi, današnje mezde morajo biti take, da bo z njimi mogoče kupiti to, kar smo dobili za predvojno mezdo. In dodati še 60%, ker kvaliteta današnjega blaga za toliko zaostaja za predvojno.

Vozovno pregledovalno osebje.

Dne 15. julija 1923 se je vršila v Zagrebu konferenca tehnično vozno pregledovalnega osebja (Pregledača kola) vseh državnih in privalnih železnic. Udeležba je bila nepričakovano obilna. Zaslopane so bile postaje:

Ljubljana južna in državna železnica, Maribor južna železnica, Čakovec, Zagreb, Sisak južna in državna, Subotica, Sombor, Varaždin, Vinkovci, Osijek, Inžija, Slovanski Brod, opravičile so se postaje: Dravograd-Meža, Srbske Moravice. Navzočih delegatov je bilo 43, ki je zastopalo 186 vozovnih preglednikov.

Sporod je bil:

1. Nova službena pragmatika.
2. Nočne in vozovno pregledniške doklade.
3. Sklepanje k pridružitvi k enotni organizaciji.
4. Raznoterosti o službi.
5. Slučajnosti.

Debala je bila ostra in burna, v katero so zlasti posegli kolegi iz Ljubljane, Maribora, Čakovca, Subotice, Zagreba, Siska, Slovanskega Broda, Inžije itd.

V predsedstvo so bili izvoljeni Ambrož, Rožič, Novak, Ljubljana; Udovč, Zagreb. Za ravnateljstva drž. železnice so bili izvoljeni glavni zaupniki, katerih delokrog bo, da v korist kategorije delujejo, kjer pa ni prišlo do enotnega sporazumenja organizacije, se je sklenilo, da vsak naj ostane začasno pri svoji organizaciji, kateri pripada, ali dolžnost vsakega posameznika je, da se organizira, ker samo tako bomo imeli uspeh, ako bomo složni in združeni v eni enotni in močni organizaciji. Zalegatelj je konferenca sklenila, da skladične dne 15. avgusta v Slovanskem Brodu konferenco, da bo tudi drugim našim kolegom, posebno iz Srbije in Bosne možnost udeležiti se, naloga drugih tovaršev je, da takoj pričnejo z agitacijo in delom, ker bi posamezna vabila in korespondenca preveč stala, bo pa pravočasno objavljeno v vseh strokovnih listih.

Sprejeta je bila sledeča resolucija:

Tehnično voz. pregledovalno osebje (Pregledači kola) odločno protestira proti nameravani, za to kategorijo poniževalni določbi v osnutku za novo službeno pragmatiko, po kateri bi bili uvrščeni v prvo poduradniško, namesto v tretjo činovniško. Udeleženci to določbo odločno odklanjajo, ker so strokovno izobraženi in izvršujejo tehnično službo. Protest ni naperjen proti nobeni drugi kategoriji, vendar ne moremo trpeti, da bi bili kol tehnična skupina uvrščeni med neklasificirano osebje brez strokovne izobrazbe in zmožnosti. Ude-

leženci konference so prišli do spoznanja, da leži vsa krivda na njihovih predstojnikih, ki imajo tehnično visokošolsko izobrazbo in naše praktične strokovne izobrazbe ne upoštevajo, tako kot pri drugih tehničnih kategorijah, ki uživajo zaradi tega tudi pripadajoč jim ugled. Lažje bi nam bilo pri izvrševanju naše službe, ako bi tudi naša kategorija že po čim imela ugled, kot nam gre. Naslopimo naj vedno po predpisih, nadzorujemo naj premik, biti moramo pri prihodu in odhodu vlaka. Za poškodbe naj izsledimo krivca, na mejnih postajah naj obvarujemo uprave železnic vsake škode itd. Dokazano je, da naredimo v 12 urah službe 30 do 35 km hoda, vendar pa se nam kilometrina, kakor jo imajo druge kategorije eksekutivne službe, ne pripozna.

Ker je obup prikupil dovrhunca, z našimi plačami in drag. dokladami ni več mogoče živeti, je konferenca soglasno sklenila in zahteva:

1. Tehnično pregledovalno osebje (Pregledači kola) je uvrstiti kot strojevodja (Mašinista) v tretjo činovniško skupino z isto začetno in končno plačo in sicer zato, ker imamo isto obrt in predizobrazbo, ime kategorije naj se v nadaljni imenuje nadzirateljstvo vozni mojster ali (Mojster kola) za vso državo.

2. Da se nam štejejo v pokojnino dve službeni leti za tri, kakor na primer strojevodjem in drugim kategorijam eksekutivne službe.

3. Ako se nam noče pripoznati kilometrina kot prostornim mojstrom, naj se nam da kaka druga doklada, pod kateršnim imenom že hoče in sicer 300.— dinarjev, nočne doklade naj se zvišajo na 10.— Din.

4. Za nedobljeno obleko naj se nam da denarna odškodnina in ker v naši službi veliko zamažemo in raztrgamo naj se nam da 2 delavni obleki na leto.

5. Ker je zakonito priznan osemurni delavnik, naj se da navodila, da se ga upošleva in da se upeljajo prosti mesečni dnevi, za nedobljene proste dneve naj se plača čezurno delo, do istega časa, ko je stopil zakon v veljavo.

6. V vozne delavnice za delovodje, kakor je bilo poporej, naj se vzamejo iz vrst zmožnih voz. mojstrov in to zaradi tega, kjer imajo dolgotrajno prakso spoznati cel sistem voznega parka in imajo praktično in teoretično izobrazbo.

Zagreb, dne 15. julija 1923.

Odbor tehničnega vozno-pregledovalnega osebja drž. in juž. železničarjev.

(Opomba uredništva. Radi pomanjkanja prostora in preobilice drugega gradiva objavljamo šele sedaj to poročilo.)

Rudarji v šestem tednu stavke.

NAMESTO KRUHA PAPIR.

Dopis iz revirjev.

Blagodejen dež pada že celo noč in cel dan po razoranih bregovih, katere so razkopali sužnji Trboveljske prem. družbe. Zdi se nam stavkujočim rudarjem, da tudi narava sama čuti z bojujočimi se rudarji ter preganja še tisto malo število stavkokazov, kateri vršijo

kot prokletniki izdajniško službo za Judežve groše. Narava je ustrahovala izdajniško službo provokaterjev, toda tiranije Trbov. prem. družbe ni mogla ustrahovati. Ravnatelj Trboveljske premogokopne družbe so pridno na delu v svojih pisarnah ter razpošiljajo pisma

Plačaj takoj članarino svoji strokovni organizaciji!

»priporoceno«. Vsebinska je odpoved dela posameznikom s pripombo, da se že nahaja delavčeva knjiga na občini s prošnjo, da jo Trboveljsko gerentstvo pošlje na delavčovo domovinsko občino. Tekom dveh dni so ravnateljstva Trb. prem. družbe razposlala na stolice priporočilnih pisem z vsebino odpusta od dela. Kaj so zakrivali ti delavci? Ti delavci so v prvi vrsti zaupniki delavskim strokovnim organizacij, ti delavci so zaupniki bratske skladnice, ki so zakonitim poim voljeni od delavstva, zastopali delavske interese. Ker so se zaupniki delavstva zavedali svoje dolžnosti napram delavstvu ter so se nahajali vedno na braniku delavskih pravic, je pričela Trboveljska prem. družba izvajati represalije napram njim ter jih odpušča iz službe. Toda niso pa samo zaupniki odpuščeni, temveč odpušča tudi delavce, ki niso nikakoli zaupniki, ampak so bili večkrat bolani ali so se pa včasih priložili zoper krivice, katere so se jim godile. Jasno nam pokaže Trboveljska prem. družba kdo je njej na polji. Jasno pokaže, da se hoče iznebiti onih delavcev, ki se zavedajo svojih pravic, onih delavcev, ki se zavedajo, da morajo toliko zaslužiti, da vsaj za silo preživijo svojo družino. Toda Trbov. prem. družba noče pristati na to, da dá lačnim družinam kruha, temveč jim pošilja na dom odpuštilna priporocena pisma in to za nagrado, ker so leta in leta gromadili na kup milijone Trboveljski prem. družbi.

Pošten človek ima toliko samozavesti, da dá hrano svojemu psu, ki mu laja, toda nenasitni akcionarji pa zahtevajo od delavstva, da mu gara ter strada, da se zato ne priloži, mirno in molče trpi, če se pa priloži, je takoj hujskač prodirzaven element ter ga je treba takoj odpuštili iz službe ter zapreti. Vprašamo se, vprašamo vso javnost, vprašamo merodajne činitelje, ali je to res, da mora delavstvo, katero ustvarja bogastvo, delavstvo, ki je temelj države, stradati, obupavati in propadati, nenasitni akcionarji pa kopicati milijone in milijarde ter se zabavali na račun delavskih krvavih žuljev po igralnicah s svojimi priležnicami. Ali je res, da ima vlado v rokah Trboveljska premogokopna družba, ker vlada se ne gane, da bi pripomogla delavstvu, da se ugodni upravičenim zahtevam delavstva.

Razvidno nam je, da nimamo za pričakovati pomoči od strani buržuazije, zato je delavstvo spoznalo, da bo le v sebi samemu našlo rešitev, zato stoji v mezdnem boju trdno, kompaktno ter ne uklone terorju, kateri se nad njim izvaja. Narava sama pa čuti, da imamo ljudi mi hrpini pravico do življenja, zato nehiva ves dan blagodejen dež ter zaliva dnevne kope, da vlečejo plazovi, ki onemogočujejo bagerjem, da kopljejo premog. Blagodejen dež je pogнал Hrvate z dela, katere je Trbov. prem. družba prevarila, da jih je dobila v Trbovlje na protizakonit način in jih ljudi na protizakonit način pogнала v službo.

Odločna volja delavstva, ki vsira v svojem boju, in narava, ki mu k temu sama pomaga, ter radodarnost Jugoslovanskega proletarijata bo prisilila Trboveljsko premogokopno družbo, da ugodni delavskim zahtevam ter, da bo preklicala vsako odpuštilcev delavcev, ker bo prisiljena, da jih sprejme nazaj.

Kličemo rudarji: Zivela zmaga rudarjev! Dol z reakcijo Trboveljske premogokopne družbe!

Rudarji iz revirjev.

IZ REVIRJEV. Zagorje okužuje nekaj štrajkbreherskih kreatur, ki imajo za seboj lepo »socialno demokratiško« karijero. Kol' dobri in zavedni zastopniki delavstva so se povzpeli do mest štrajbnih mojstrov in predelavcev in poslali »gospodje«. Njihovo »prepričanje« je bilo tako iskreno, da sedaj iz »prepričanja« krumirijo. Ker med rudarji težko najdele izdajalce in štrajkbrehere, so te kreature prisilili celo svoje hčerke, da opravljajo ta žalosten in izdajalski posel. General te maloštevilne štrajkbreherske bande je znani »gospod Gostiša«, dosegala li: ga pa rada še Pafjer in Pirc, pa sta še pre malo izvežbana. Vsi omenjeni so bili pred časom delavski zaupniki. Če sta

oba Kristana, Drepeluh itd. poskrbela zase, ne smemo šteti v zlo tem »gospodom«, da so jih posnemali. — S krumirji pošten človek in zaveden proletarec ne občuje. Ogibljite se jih in »molite« za njihove izdajalske duše.

Ponesrečeni stavkokaz.

Na dnevnem kopu Doberna v Trbovljah se je dne 27. avgusta 1923 ponesrečil stavkokaz Rasman Franc, kateri je prvi dan opravljalo delo. Vrgli so mu na nogo irračnico, slično kot so irračnice na južni železnici. Omenjenega ponesrečenca so dobili na delo iz Laškega, ker se ga je prevarilo, da je šel delati na dnevni kop in mu je takoj prvi dan irračnica napravila veliko rano na nogi pod kolenom ter mu je zdrobilo kosti.

Ko so slučajno prišli mimo delavski zaupniki, so videli ponesrečenca ležati na ileh na kamenju, namesto da bi ga takoj odnesli v sobo za ranjence. Ko so se zaupniki nad tem zgražali, je odgovarjal paznik Zagajšek, da so že poslali po nosilnico, da ga odnesejo v bolnico; seveda je trajalo to precej časa predno so prinesli nosilnico, da so ga v njo položili in ves ta čas je ležal na mokrem kamenju.

Zakaj se je pripetila ta velika nesreča? Čemu je mladi fant postal invalid? Poškodba je zelo težka ter so ga takoj poslali v Ljubljano v bolnišnico in skoro gotovo ne bo njegova noga več za rabo.

Krivda leži na podjelju, krivda leži na tem, da se ne ugoti upravičenim delavskim zahtevam ter je tako delavstvo primorano boriti se za svoj obstanek. Namesto da se ugoti delavskim zahtevam, se pošiljajo pravokaterski agenti, da nabirajo neizkušene ljudi, da jih uporabljajo za stavkokaze. Te neizkušene ljudi tirajo v delo, katerega še nikdar videli niso in dogodilo se je celo, da so jih pogнали v službo brez zdravniške preiskave.

Posiljajo na razne strani agente, na primer v Mursko Subotico, odkoder vlačijo lu sem Hrvate na protizakonit način, kajti za tako delo mora imeti po zakonu podjelnik predhodno dovoljenje od ministrstva za socialno politiko.

Ne veimo, če so merodajni činitelji o tem obveščeni ali ne? Opozarjamo jih pa, da se za to pobrigajo ter stopijo lem gospodom na prste, ki samolastno vlačijo skupaj ljudi potom svojih agentov, kol' je to na primer paznik Zagajšek in še nekaj drugih. Očividci.

Krumirji rudarske stavke v Trbovljah.

Objavljamo imena štrajkbreherejev, ki so v ogorčeni borbi izdali interese rudarjev in šli stavkokaziti. S tem so se sami zaznamovali za vse večne čase:

Ceslovnik Gregor, Zap. obrat; Stelmajner; Krafogelj Tomaž; Vidregar Jože; Veber Alojz; Okorn Franc; Krhlikar Ivan, zunanji obrat; Zeleznik Ivan; Hren Anton I.; Pustak Miha; Zidar Anton; Zagar Jože; Murn Rudl; Skorjanc; Jankovič; Kovač Franc; Janžič Franc; Dimc mlajši; Štrus Ivan, Separacija; Kangler Miha; Kolar Franc; Rozman Anton; Jankovič Ivana; Voga Antonija; Volaj Ana; Volaj Marija; Splilek Jože; Vavpolič Franc, Električna centrala; Šramel Just, Separacija; Čebin Fric; Vodišek Franc; Troha Ivana; Kos Alojzija; Vrbič, starejša; Vouk Ana, star.; Ranč Lucija; Grebenc Jože; Mazel Minka; Dečman Tomaž, Kovačnica; Kumar Alojz; Grebenc Alojz; Grebenc Franc; Burja Alojz; Kangler Stanko; Pregel, Separacija; Tabor Polonija, Opekarna; Kos Ana; Planinc Karolina; Pristav (dve sestri); Avpič Jože, Separacija; Mrak Štefan; Humšek Tinc, Zunanji obrat; Humšek Tinc; Guček Ivan, Doberna; Zagorc; Papež, Separacija; Perdan Fr., Doberna; Kerin Anton; Flis Ivan; Erhalič Franc, Doberna; Andrejač Alojz; Rancinger Franc; Renko Leopold; Vozel Jože; Vozel Ignac; Vozel Ivan; Vozel Leopold; Planinšek Gregor; Logar Karol; Hudomal Franc; Hudomal Fani; Petretič Martin; Petretič Martin; Jankovič Franc; Zunk Adolf; Zunk Adolf; Kuke; Slak Ivan; Laurič Ivan; Fabjan; Vidic Franc; Vidic Franc; Lebodo; Kajina Marija; Kajina Mirko; Strnad Miha; Valehič Edvard; Tomšič Alojz; Gracer

Enesi; Ajdovšek Ivan; Kus Franc; Mastnak Vinko, Opekarna; Drogenik Jože, Opekarna; Leskovac Ivan, Opekarna; Majer Ivan, Opekarna; Potrata Ivan, Opekarna; Stermole Franc, st., Vzhodno okr.; Stermole Avgust, Vzh. okr.; Stermole Štefanija, Vzh. okr.; Rus Šle-

fanija, Njiva; Rus Marija, Njiva; Piranski Franciška, Njiva; Borušak, Opekarna; Šmerz Marija, Opekarna; Drolc Tomaž, Opekarna; Čaler Anton, Opekarna; Skorjanc Marija, Opekarna; Pavšcher Ljudmila, Opekarna.

Za ujedinjenje kovinarjev!

Konferenca kovinarjev dne 5. avgusta 1923.

Sodrug J. Žorga otvoril konferenco, povdarjajoč njeno važnost za ujedinjenje kovinarjev Slovenije. Konstituiral se predsedstvo z J. Žorgo kot predsednikom in Velkavrhom kot zapisnikarjem. Predsednik konstatira, da je prišlo na konferenco ujedinjenja proti volji strokovnih birokratov okrog Osrednjega društva kovinarjev, ki je bilo povabljenno pismeno, zastopstvo dveh najmočnejših podružnic pri strokovni komisiji z Jesenic in Kamnika, medtem ko Osrednje društvo ni poslalo svojega delegata, dokazujoč s tem, da noče ujedinjenja kovinarskih organizacij. Prehajajoč na prvo točko dnevnega reda, povdarja referent potrebo enotnosti v potu in cilju, ki je potrebna enotni kovinarski organizaciji. Da pridemo do te enotnosti v taktiki, je potrebno jasno poznanje razlik, ki obstojajo med nami in Amsterdamovci.

Mi stojimo na stališču, da se nahajamo v dobi razpada kapitalistične družbe, iz česar sledi za nas potreba pospešitve tega razpada s pomočjo enotnih akcij proletarijata, medtem ko Amsterdamci gonijo svojo staro, o potrebi konsolidacije kapitalizma, češ, potem ko tega konsolidiramo, se bomo borili za reforme v korist delavstva.

Obenem z započeto ofenzivo kapitala proti delavstvu, so začeli tudi amsterdamski žolli birokrati z ofenzivo proti revolucionarnem delavstvu in mi vidimo kapitaliste in Amsterdamce v nekakih »delavni skupnosti«, naperjeni proti nam. Treba je, da pojasnimo te vezi med kapitalisti in žoltimi Amsterdamci.

Ofenziva kapitala proti delavskemu razredu ne izvira samo iz tendence kapitala, da izbije kakor mogoče veliko profita iz delavčeve delovne sile, ampak izvira tudi iz zastoja kapitalistične produkcije same. Kriza kapitalistične produkcije je očividna, kapitalu danes ni dana možnost razpečevanja svojih produktov, ker nima primernih tržišč. Svetovna vojna, meso da bi doprinesla razširjenju tržišč, je ista skrčila na jako omejeno število. Iz tega ne sledi, da bi bilo kako pomanjkanje naročil, nasprotno, danes imamo še nepoznano povpraševanje po blagu, a vsled posledic imperijalistične vojne kapitalisti niso v stanju povišati proizvodnje in mi se nahajamo v oni fazi kapitalistične družbe — katero je že predvideval Karl Marx — da ni več mogoče razširiti tako svetovno tržišče, kakor bi bilo potrebno za obdržanje kapitalističnega gospodarstva. Mi živimo v periodi, ko kapi-

talizem polom zvišanja produkcije ravno vsled omenjene oslavitve konzumiranja tržišč ni več sposoben, da bi ohranjal zanj tako važno produkcijsko sredstvo »delavni razred«. Edini izhod iz popolnega zastoja produkcije je za kapitaliste ofenziva napram delavskemu razredu, ki bi naj omogočila večje izkoriščanje delavne sile. Ker pa je edini izhod za kapitalizem ravno poslabšanje eksistenčnih pogojev delavskega razreda, zamoremo trditi, da je to zadnja epoha kapitalističnega gospodarstva, ki je predhodnica razsula kapitalistične družbe. Kapitalizem si sam uničuje bazo, na kateri stoji, ker ta baza obstoji ravno v izkoriščanju človeške delavne sile. Brez ofenzive kapitala proti proletarijatu se kapitalistična družba ne more držati niti en dan. Neposredno po vojni, ko je bil proletarijat oborožen in je bilo meščanstvo desorganizirano, ta ofenziva ni bila mogoča. Potom izdajstva socialpatrijotov (ministerjalizem etc.) pa je buržuazija zopet razorožila proletarijat, udrila svoj državni aparat in prešla v napad na delavstvo. Ofenziva se je začela spomladi 1920 in dovedla do obznane, zakona o zaščiti države, razpusta KSJ in strokovnih organizacij, odvzela delavskih domov, preganjanja delavskih zaupnikov itd. Vlogo socializdalcev v tej dobi poznate, oni so dokončali ono, kjer so policaji nehali, pri vprašanju ali z revolucionarnim proletarijatom ali s kapitalistom, so jo vedno mahnili z zadnjimi, za kar dokazov ne manjka.

Posledica te ofenzive je bila, da so padle mezde rudarjev, železničarjev in kovinarjev na eno polovico predvojne kvote.

Ni pa to edini način ofenzive kapitala. Kapitalisti v Jugoslaviji se poleg nasilnih mer poslužujejo tudi raznih agentov buržuazije in štrajkbreherskih organizacij in ne najzadnje tudi »Zakona o zaščiti delavcev«, da bi tako spravili delavca v popolno odvisnost od delojemalca.

Vprašanje je, zakaj delavstvo ni bilo sposobno zoperstaviti se tej ofenzivi? Vzrok leži v tem, da delavstvo po zaslugi reformističnih strokovnih organizacij in socialne demokracije, ki je strašila delavstvo pred proletarsko revolucijo, ni porabilo ugodne situacije in tako izgubilo priliko, da bi si zasiguralo svoje povojne pridobitve. Sedaj pa pogledimo, kaj nam je prinesla »skupna delovna politika« socialdemokratov.

(Dalje sledi.)

Novi nauki in izkušnja.

Iz bojev, katere dandanes vidi svetoven proletarijat, črpa delavski razred nove nauke in nove izkušnje. Vsaka zmaga, vsak poraz, pa naj si že bo posamezne kategorije ali celokupnega delavstva, služi delavstvu, da iz njih črpa nauke za bodočnost.

Neuspeli boj nemških kovinarjev in ogorčene borbe poruhrskega delavstva nam kažejo, da se danes vsak večji mezdni boj pretvori vsled današnje krize kapitalizma v politično, da ponekod celo v revolucionarne borbe in da je zato nujno potrebno, da si strokovne organizacije poiščejo tudi politično oporo v revolucionarnih delavskih strankah. Španski transportni delavci so morali brezuspešno končati svoj 2 mesečni štrajk, ker bi se sicer ta gospodarski boj pretvoril vsled pristanskega postopanja španske vlade v revolucionarno borbo, na katero pa španski proletarijat danes še ni pripravljen. Francoska CGTU (revol. strok. centralna instanca) se trudi sprovesti v njej pripadajočih organizacijah strogo cen-

tralizacijo in tako preprečiti, da bi se delavske moči cepile v majhnih lokalnih bojih. Angleško delavstvo, ki se je vsled izdajalstva reformističnih voditeljev (»črni pete«) moralo dopustiti že večkratno občutno reduciranje mezd, se počasi osvobojuje reformistov in se priključuje RSI. Češki rudarji se morajo braniti pred zopetnim reduciranjem mezd, s katerim hočejo podjetniki s pomočjo vlade zvaliti vso težo gospodarske krize na pleča delavstva. Na Madjarskem so celo krščanski socialisti prišli do spoznanja, da je edino potom boja mogoče obdržati se pri življenju. Italijanski fašisti — vladna organizacija — so bili prisiljeni poslužiti se stavk, ker so uvideli, da se z izkoriščevalci ne da v mirnem sporazumu živeti. Potek možnih bojev v posameznih deželah nas vodi do zaključkov, da je uspeh mogoč le s skupnimi in enotnimi nastopi pod enim samim centralnim vodstvom. Lokalna mezdna gibanja propadajo, proletarijat vseh dežel se mora sporazumeti in istočasno započeti ge-

Ali si že član „Zveze rudarskih delavcev“?

neralno akcijo. Bili mora pripravljeni tudi na eventualnost, če se te generalne akcije spremene v politične in revolucionarne. Zato pa je predhodno treba doseči enotnost strokovnih organizacij. Kdor je proti enotnosti strokovnih organizacij, podpira ofenzivo kapitala, ker

cepi in zmanjšuje odporno silo proletarijata. Za bodoče generalne boje, ki so neizbežni, si mora proletarijat prekrbeti medsebojno pomoč vseh delavskih institucij, gospodarskih, kulturnih in političnih.

Obrtno nadaljevalne šole.

Obrtno nadaljevalne šole za vajence v Ljubljani.

Radi nedostajanja sredstev se je moralo lansko leto 1922/23 šolski poduk prekiniti za vajence - ke; in sicer radi nepokritega primanjkljaja za šolsko leto 1921/22, ki je znašal 69.000 dinarjev med tem ko bi znašal proračun za šolsko leto 1923/24 najmanj 145.000 Din.

Ako se bo pouk sploh pričel, je danes še odprto vprašanje. Za pouk je potreben kredit 145.000 Din, od kje dobiti ta denar. Država sama bi morala, kakor vedno, kriti dve tretjini učnih stroškov. Toda v letošnjem proračunu je država odpovedala vsak kredit za obrtnonadaljevalno šolo in ga iz proračuna enostavno črtala. S tem je zadan obrtnonadaljevalnem izobraževanju vajencev smrtni udarec, ki bo imelo za razvoj obrti in industrije kakor tudi za razvoj naše tehnične srednje šole, ki je mimogrede omenjeno edina v državi - dalekosežne posledice. - Kakor za drugo šolsko, tako je dolžna država skrbeti in prispevati tudi za strokovno šolsko.

Anketa o tem vprašanju se je vršila dne 21. maja t. l. v magistratni dvorani pod vodstvom gospoda župana dr. Periča in ki so se je udeležili zastopniki vlade, trgovske in obrtniške zbornice, Zveze industrijcev in Južne železnice, ter načelniki ljubljanskih zadrug.

Na tej anketi so se posvečevali omenjeni zastopniki in sklenili, da je treba ustvariti za prehodno dobo, dokler bodo radi ukinitve državne podpore tudi obrtnonadaljevalne šole ukinjene, z razpoložljivimi sredstvi kako »nadmestilo« za šolski pouk vajencev.

Zastopniki gospodarskih korporacij in zadrug so s tem zagotovili malo podporo, zahtevajo, da storila tudi občina ljubljanska in država svojo dolžnost. Z državo ni nič, ker ni v letošnjem proračunu - edino občina je tukaj, da po-

seže v blagajno. Z zadrugami v Ljubljani pa predobro poznamo, da ne bodo ničesar dale, zgovarjale se bodo da nimajo denarja - zato je potreba nujno, da vsaki podjetnik in mojster plača za vsakega vajenca, ki se uči pri njemu, letno po 50 dinarjev za vzdrževanje obrtno nadaljevalnih šol po sistemu, ko so bile pred vojno po strokah. Celu po deželi mojstri prispevajo za šolo vajencev in do tega mora priti tudi v Ljubljani, ako hočemo dobiti dober obrtniški naraščaj.

Obrtno-nadaljevalna šola v Mariboru in v Ljubljani.

V šolskem letu 1922/23 se je v Mariboru vršil pouk, Ljubljana, pa je bila brez pouka za vajence. Število učencev je bilo 826, od teh 624 vajencev in 212 vajenk, ki so se poučevali v 20 razredih. Večje število se je moralo odkloniti, ker iz gmojnih razlogov ni kazalo otvoriti nadaljnjih razredov v Mariboru. V Ljubljani se je pa kraiko malo zaprla šola za vajence v preteklem letu. Za bodoče šolsko leto je pa vprašanje, kako bodo prizadeli činitelji rešili zadevo - za kritje učnih stroškov, da ne bodo vajenci zopet brez šolskega pouka v Ljubljani. Leto 1909 smo imeli v Ljubljani za mehaniško stroko 166 učencev, za slavinjsko 178, za trgovsko 168 skupaj 512 učencev na obrtnonadaljevalni šoli v Ljubljani. Letos pa imamo samo pri strojnih tovarnah čez 180 vajencev, tako da število vseh vajencev in vajenk presega čez 900 učencev. Edino v grafički in trgovski stroki se resno dela, da se pouk ne ustavi, ter bodo podjetniki, kot društva prispevali večje zneske za kritje šolskih stroškov. Za vsa druga podjetja pa ne bo drugega izhoda, da plača podjetnik (mojster) za vsakega vajenca na leto za vzdrževanje obrtnonadaljevalne šole v Ljubljani po 50 dinarjev na leto.

tudi nekaj več kot navaden delavec, to je Bizjak Luka. Vse pravice delovanja smo pripravljene tudi dokazati, da se je vse delovalo z dovoljenjem islih. No to je lep dokaz kako oni mešetarijo ravno sedaj, ko se delavstvo bojuje za svoj obstanek, pridejo sem in hočejo delati razdor med delavstvom v času, ko se mi trudimo, da upostavimo enoten nastop delavstva za boljši kos kruha. Obžalujemo, da moramo priobčati take članke in da moramo tudi na shodih sedaj izraziti na drug način, kar pa nismo naredili iz svoje volje, ampak so nas prisilili do tega koraka mogočci N. S. Z. Delavci lahko previdite sami, koliko upliva to na potek pogajanj in komu se imamo zahvaliti za razdor med vami, sedaj ko je najkrišnejši čas. Zato delavci skrajni čas je, da obračunate s temi obrekovalci in lažnjivci, kateri hočejo, da je delavec suženj tudi v strokovni organizaciji, katero sam vzdržuje. Njim ni zadosti, da ste sužnji v tovarni, zato obrnite hrbet takim mogot-

cem in pristopite v Zvezo delavcev in delavk tekstilne industrije in obrli za Slovenijo, v kateri imajo vsi člani enako pravico in svobodo, ki izvršujejo le vaše želje. Še enkrat vam kličemo; proč od obrekovalcev, lažnjivcev in gospodov! Združimo se delavec z delavcem! Živio razredni boj!

Za stavkujoče rudarje.

Na shodu v Ljubljani 16. avgusta 455.50 Din; Kusold, tovarna kleja, Ljubljana 125.75 Din; Kersne, Rakek 540 Din; Ulzar Peter, Tržič 21 Din; Culjkar, Ljubljana 249 Din; Vala, Ljubljana 153 Din; Binder, Ljubljana 60 Din; tovarna Naglas 168 Din; tovarna Binder 65 Din; Jagodič, drž. žel. 281.75 Din; Jamnik, Ljubljana 113.75 Din; Lilija 372.75 Din. Skupaj 2605.50 Din.

Na nabiralno polo štev. 1 in tudi štev. 2 nabral sodr. Puhlin Florijan, Zabukovca, Liboje 1035 Din. Na nabiralno polo štev. 2 sodruga Strah in Petek, Vode do kolodvora 1102.50 Din. Martin Srabočan 50 Din. Nabiralna pola št. 3, sodr. Škrbinek in Mlaker, Vode, Trbovlje 1858.75 Din. Na nabiralno polo št. 5 sodr. Čepin in Nadrah, Petelinova vas 571 Din. Na nabiralno polo št. 8 sodr. Janc Ivan, Nova bolnišnica 127 Din. Na nabiralno polo št. 9 sodrug Otorepec Ivan, Cemšenik 71 Din.

Sodrug v Ljubljani nabrali 1065 Din. Sodrug v Velenju nabrali 2772.75 Din in ponovno poslali po sodr. Bračunu 173.25 Din. Iz senjskega rudnika prejeli 570 Din. Centralni Sindikalni Radniški odbor Jugoslavije poslal iz Beograda 5000 Din.

Na nabiralne pole št. 136, 137, 138, 139, 163, 164, 165, 166, Krmelj-St. Janž, nabrano 3129.50 Din. Na nabiralno polo št. 161 nabral sodr. Hosnik Ivan v Savinjski dolini 37 Din.

Na nabiralno polo št. 168 nabral sodr. Planinšek Gregor in Jeraj Jurij v Kozjem 261.25 Din. Na nabiralno polo št. 169 nabral sodr. Pleterski Franc, Videm-Krško, Brežice 20.50 Din. Na nabiralno polo št. 170 nabral sodr. Šošter Franc v Pljuju 10 Din. Na nabiralno polo št. 171 nabral sodr. Janc Ivan pri delavcih g. Ročak 61.50 Din. Na nabiralno polo št. 172 nabral sodr. Lukež Jože pri delavcih g. Ferenc, Trbovlje 38 Din. Na nabiralno polo št. 173 nabral sodr. Mozehč Jože v gostilni g. Pravdič 250 Din. Na isto polo daroval g. Kocjan 200 Din. Na nabiralno polo št. 176 nabrala sodr. Planinšek Gregor in Jeraj Jurij v Trebnjem, št. Rupert, Mirna 79.50 Din. Na nabiralno polo št. 177 nabral sodr. Rep Matija pri Ormožu in Pljuju 269.50 Din. Na nabiralno polo št. 181 nabrala sodr. Pajk Karol in Repovš Anton v Liji 30 Din. Na nabiralno polo št. 182 nabrala sodr. Vilčnik Franc in Bevk Anton v Pljuju, Mariboru in Pragerskem 262 dinarjev. Na nabiralno polo št. 184 nabral sodr. Naprudnik Rudl v št. Pavlu, Griže 20 Din.

V imenu štrajkujočih rudarjev in njihovih otrok se najpogosteje zahvaljujemo vsem darovalcem in upamo, da bodo podpirali naš upravičeni boj tudi v bodoče materijalno in moralno!

Zveza rudarskih delavcev.

Gostilna v »Delavskem domu« v Ljubljani se odprla s 1. septembrom 1923. Mrzla in topla jedila; abonenti na hrano se sprejemajo. Delavska kuhinja. - Mrzle in tople pijače.

Železničarji.

OKROŽNICA.

Redni občni zbor »Neodvisne strok. železničarske organizacije za Slovenijo«.

Glasom sklepa društvenega vodstva »Neodv. Strok. Železn. Org. za Slovenijo« in glasom društvenih pravil se sklicuje na dan 9. septembra 1923 ob 9. uri dop. v »Železničarskem domu« v Ljubljani redni občni zbor N. S. Z. O.

Dnevni red je sledeči:

1. Organizacija in ofenziva kapitala.
2. Poročila:
 - a) predsednika;
 - b) zapisnikarja;
 - c) blagajnika;
 - d) kontrolne komisije.
3. Predlogi:
 - a) podružnic;
 - b) društvenega vodstva;
4. Dopolnitev oz. sprememba pravil.
5. Pravilnik.
6. Volitev društvenega vodstva in kontrolne komisije.
7. kazno.

Vse podružnice in vplačevalnice se pozivljajo, da do najpozneje 14 dni pred občnim zborom, t. j. do 26. avgusta 1923, pošljejo svoje predloge in poročila o svojem delovanju društvenemu vodstvu N. S. Z. O.

Glasom § 13. društvenih pravil imajo podružnice in vplačevalnice delegirati na ta občni zbor na prvih 100 članov enega delegata; na drugih 150 članov zopet enega delegata; na tretjih 350 članov enega delegata in na nadaljnjih 500 enega delegata. Vsaka krajevna skupina (vplačevalnica) mora imeti vsaj enega delegata.

Imena in število delegatov naj podružnice (vplačevalnice) naznanijo društvenemu vodstvu do 26. avgusta 1923.

Predkonferenca se pa vrši 8. septembra t. l. ob 9. uri dopoldne v »Železničarskem domu« v Ljubljani. Predkonferenca se imajo udeležiti vsi delegati, ki se udeležijo obnega zbora. Ljubljana, dne 17. julija 1923.

Člansko zborovanje podružnice Ljubljana I. in II. Neodvisne strokovne železničarske organizacije se vrši v soboto 1. septembra 1923 ob pol 8. uri v Železničarskem domu. Zadeva važna.

Sestanek zaupnikov Neodvisne strokovne železničarske organizacije za Slovenijo se vrši v soboto 1. septembra ob pol 9. uri (po članskem zborovanju) v Železničarskem domu. Gre se za povišanje železničarskih plač. - Zunanje podružnice naj pošljejo zaupnike.

VSEM OSTALIM NEODVISNIM STROKOVNIM ORGANIZACIJAM!

Izvrševalni odbor Neodvisne Delavske Stranke Jugoslavije je že sklenil, da vsak član NDSJ žrtvuje za stavkujoče rudarje po eno dnevno mezdo. Pozivamo vse člane neodvisnih strokovnih organizacij, da se temu pozivu odzovejo in da tudi vsak član neodvisnih organizacij žrtvuje za stavkujoče rudarje po eden dnevni zaslužek.

Lasnik: Zveza Neodvisnih Strokovnih organizacij za Slovenijo.

Odgovorni urednik: Pavlič Hinko. Tisk fiskarne »Merkur« v Ljubljani.

Dopisi.

LITJA. Razdirači organizacij. Dne 14. avgusta se je vršil pri nas shod narodno - socialne zveze, na katerem je poročal birič mestne zastavljavnice ljubljanske Juvan. Prav natanko je očrtal grehe svoje organizacije in mislil vse to zvrniti na naše sodruge in organizacije, kar so mu pa nekateri naši sodrugji prav pošteno preprečili in ga razkrinkali za javnega lažnjivca. Nismo mislili nikdar, da more biti zmožen kak strokovni zastopnik takih laži, obrekovanj in takih nezmyselnih izrazov. Shoda se je udeležilo 6 njihovih pristavšev in 12 naših, med temi 6 sta bila dva prav zaslepljena in vredna za pristavaš Juvana, v njihovem lažnjivem obrekovanju in to sta Tišler Franc in njegova žena, o katerih bomo še enkrat pozneje poročali. Za sedaj pa samo toliko, da ljudstvo ve, koga ima v svoji sredi kot izvrševalca raznih obrekovanj. - Na tem shodu se je na najpodlejši način obrekovalo našo organizacijo brez vsake podlage, vse je bila samo podla laž. Predbacivalo se je našim sodrugom in sedanjim zaupnikom tatvina in golufija, kar pa je iz podalkov razvidno, da je to sama popolna njihova agitacijska laž, da s tem privežejo saj še islih par zaslepljenih članov; več jih tudi nimajo, ker sploh ne morejo odbora poslati, s tem se tudi vidi, da hočejo na smrtni uri poskusiti z najgršimi denuncijami, obrekovanji in najostudnejšimi lažmi našo organizacijo osramoliti, mi jim pa povemo, da le s poštenim in pravim strokovnim delovanjem se pride do zupanjanja ljudstva, kar pa pri njih pogrešamo že od ustanovitve N. S. Z. Za njihovo delo pa ne prevzamemo odgovornosti naši člani, ker tudi fislkraf niso imeli oni prave moči, ampak si je pridržalo centralno vodstvo nekim njihovim funkcionarjem, ki ga tudi sedaj zelo hvalijo, seveda, ker je njihov in

2. september mladinski dan!

Internacionalna delavska mladina obhaja na ta dan že devetletni prvi maj.

Revolucionarna delavska mladina Slovenije pa se bo letos prvokrat pridružila strnjenim vrstam rdeče

mladine celega sveta in bo skupno z njo protestirala proti naraščajoči reakciji, proti obubošanju delavske mladine, proti militarizmu in novi vojski, proti fašistovskim tolpom in za povišanje plač ter enotno fronto mladega in odraslega proletarijata.

Zato se vrši v nedeljo dne 2. septembra javen shod delavske mladine v »Delavskem domu« ob 10. uri dopoldne.

Delavska mladina na plan! Živel 9. internacionalni mladinski dan!